

20 marca 1926 r.

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY G 03 c. 1/04

Nr 3147.

Firma „La Cellophane”
(Paryż, Francja).

~~Kl. 57 b 1.~~
57b, 1/04

Fotograficzny film z warstwą ochronną.

Zgłoszono 20 grudnia 1920 r.

Udzielono 7 października 1925 r.

Pierwszeństwo: 3 kwietnia 1914 r. (Niemcy).

Nakładanie emulsji na fotograficzne i kinematograficzne filmy połączone jest z wieloma trudnościami i wymaga największej ostrożności, ażeby nie uszkodzić warstwy światłoczułej.

Aby wadom tym zapobiec, podaje szwajcarski patent 18365 i niemiecki 117310 specjalny sposób nakładania warstw żelatynowych. Czułą warstwę nakłada się na kartkę papieru, powleczonej kauczukiem i kolodjum, naświetla, wywołuje, utrzuła, płóczy i potem pokrywa drugą warstwą żelatyny, która znajduje się także na kartce papieru, nie posiadającej jednak powłoki kauczuku i kolodjum. Po przyciśnięciu i wysuszeniu zdejmuje się obydwie kartki lub płatki papieru i negatyw przeznaczony do uzyskania pozytywów, tworzący moc-

niejszy lub grubszy płat, jest zabezpieczony od wpływów zewnętrznych. Przy zastosowaniu tej metody cenna powierzchnia czułej warstwy nie jest chroniona w czasie pracy nad negatywem, a oprócz tego nakłożenie drugiej warstwy wymaga szeregu czynności długich i niebezpiecznych, mogących spowodować uszkodzenia warstwy. Poza tem czynność ta zaczyna się dopiero po zrobieniu czułej warstwy, a przecież szczególnie konieczną jest jej ochrona w czasie wyrobu. Dzięki zastosowaniu sześciu leżących na sobie warstw, płat grubieje i koszty jego wyrobu są wyższe.

Światłoczuła warstwa, sporządzona z używanych w fotografii soli, wrażliwych na światło, przy zastosowaniu kolodjum,

żelatyny, roztworu gumy lub t. p. spoiwa przepuszczającego światło jest umieszczona pomiędzy dwoma foljami, z których przynajmniej jedna, podobnie do celulozy, przepuszcza światło i wodę, podczas gdy druga nie wykazuje jednej lub obu tych własności, albo też je posiada w mniejszym stopniu. Jeśli, jako części wrażliwej na światło, użyje się folji przepuszczającej światło i napojonej roztworami czułymi na światło, to można ją połączyć z foljami okładkowymi tylko za pomocą spoiwa przepuszczającego światło t. j. taśmego, jak wyżej podano.

Film składa się wtedy:

albo z dwóch błonek z czystej celulozy (którą się wyrabia, biorąc za punkt wyjścia wiśkozę lub celulozę miedziiano-amonjakalną), pomiędzy którymi znajduje się czuła emulsja, np. żelatyna bromosrebrna, względnie trzecia folja odpowiednio przepojona solami wrażliwymi na światło; albo

z błonki z czystej celulozy i z folji przepuszczającej lub nieprzepuszczającej światła, oraz tak samo przepuszczającej lub nieprzepuszczającej cieczy, przyczem obydwie błony są od siebie oddzielone, tak, jak w pierwszym wypadku.

Pierwszy film służy zwykle do celów kinematograficznych.

Na rysunku przedstawiono schematycznie dwa urządzenia do wyrobu takich taśm filmowych.

Na fig. 1 folje odkładowe są nawinięte na cewki A , A' , i przechodzą wokoło krążków do walców B i B' , pomiędzy które wprowadza się światłoczułą emulsję, służącą jako środek łączący. Folje opuszczają walce B , B' jako zespolona i światłoczuła taśma filmowa, którą prowadzi się potem przez walce suszące C , C , $C...$ i w końcu nawija na cewkę D . Bezpośrednio

potem można użyć tej taśmy do zdjęć fotograficznych.

W urządzeniu według fig. 2 włącza się pomiędzy folje okrywkowe, idące z cewek A i A' , w miejscu zetknięcia walców B i B' , światłoczułą folję, odwijaną z cewki A'' . W miejscu zetknięcia doprowadza się spoiwo do połączenia tych trzech folji. Taśmę filmową zespoloną z trzech folji prowadzi się następnie przez walce suszące C , C , $C...$ i nawija na cewkę D . Taśma filmowa jest wtedy gotowa do zdjęć fotograficznych.

Użycie urządzenia do ciągłej pracy za pomocą walców przedstawiono tu, jako przykład wykonania, służący do wyrobu giętkich filmów.

Jeżeli chodzi o wyrób folji, których nie można prowadzić przez walce, bo muszą one zachować swą płaskość i będą używane, jako pojedyncze płyty, np. folje z błyszczącego papieru, kartonu, metalu i t. d. pokryte celulozą, to pokrywa się je zwykłym sposobem, przyczem doskonałe stykanie się leżących na sobie i łączonych powierzchni jest zapewnione.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Fotograficzny film, znamienny tem, że światłoczuła emulsja leży pomiędzy dwoma foljami okrywkowymi, których zewnętrzna powierzchnia jest nieczuła i z których przynajmniej jedna jest zrobiona z celulozy, przepuszczającej światło i wodę.

2. Film według zastrz. 1, znamienny tem, że pomiędzy folje okrywkowe wstawia się pośrednią folję, przepuszczającą światło i przepojoną światłoczułą emulsją.

Firma „La Cellophane“.

Zastępca: M. Kryzan,
rzecznik patentowy.

